

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 6. ÉVFOLYAM 5-6. SZÁM • 2009. MÁJUS-JÚNIUS

Ő a mi Békeességünk!

Sokszor érhet bennünket az a vád, hogy mindenben Isten üzenetét szeretnénk meglátni. Mit mondhatnék erről?

Sokáig kételkedő voltam azokkal szemben, akik álmaikról, s Isten azokban megnyilvánuló üzeneteiről számoltak be. Hittem, s hiszem, hogy Isten képes mindenre. Álmainkon keresztül üzenni is. De úgy voltam vele, hiszem, ha látom. Hát, megláttam, megtapasztaltam. Most egy álommal, és egy hétköznapi esettel kapcsolatos tapasztalatomat írom le.

1994. január 27-én hajnalban álmodtam, hogy kisgyermekünk született, s karjaimban tartom. A reggeli szédülődzködés után mindenki indult a dolgára. A két nagyobb gyermekünk már egyedül járt az iskolába. A kicsiket, 4 éves kislányunkat és 6 éves kisfiunkat, szokás szerint óvodába vittem. Azután a Harminckettesek terén, a 83-as troli megállójánál találkoztam egyik előljáró társammal. Míg várakozott, beszélgettünk. Szó szót követett. Álmodmat elmondtam neki, mert általában nem is szoktam emlékezni azokra.

Néhány héttel, talán egy hónappal később bizonyossá vált, hogy Erika áldott állapotban van. Az egész család, a nagy család osztozott örömünkben. A januári álomról csak hárman tudtunk. Nem tulajdonítottam neki nagy jelentőséget. Fontossá később vált életemben.

A boldog várakozás negyedik hónapjában, május 16-án egy kötelező ellenőrző vizsgálat kimutatta, hogy a várt gyermek rendellenességgel fejlődik az anyaméhben. Két-három hétig tartó tortúra következett. A klinika szakemberei, az intézmény védelmében, mindent megtettek tájékoztatá-

Jámbor Lajos: A Názáreti Jézus

A kép eredetijéről harmincmillió művészi lenyomat készült Amerikában. Ezeknek egy példányát a Bodó házaspártól kaptuk ajándékba. Nem kell hozzá kommentár. Igazi „festett prédikáció”

sunkért. Leginkább az akkor már divatba jövő, egyre gyakoribb orvosi műhiba perekből való „félelem igazgatta” őket, melyekben a felperesek a nem kielégítő tájékoztatást írták az orvosok számlájára. A megszületett gyermekek legapróbb rendellenessége esetén is szokássá vált a szülészeti klinika szakembereit kikezdeni, s lehetőleg elérni a kártérítést.

Különböző rendű és rangú orvosok, genetikus, gyermekvédelmi szakember és védőnő beszélt velünk. Legtöbbször Erikával, ritkábban velem, s néha együtt voltunk „beidézve” ilyen meggyőzésekre. Szülész orvosunk kivételével, aki barátunk is, mindenki a magzat elvételére biztatott. Észérvek, mint például a „maguk már 4 gyerekkel, bőven megtették a kötelességüket”, meg „föl is kell azokat nevelni”, hangzottak. Félelemkeltés érvei, miszerint: „egész életében csak teher lesz a környezetének”, „teher lesz önmagának, s mindenkinek, még a társadalomnak is”, „s nem is fog emberi életet élni”, „a magzati kor végét sem éri el, úgymint elvetél”, „biztos, hogy értelmi fogyatékos lesz, mert az ultrahangon jól kivehetően látszik a »citrom-agy« forma”, és „egész életünkben kínlódnunk akarunk, s kínlódnunk fognak a meglévő gyerekeink is”. Humánusnak tűnő érvek, melyek lényege: „Ha meg is születik, nem fog tudni emberi életet élni”.

A nagy család és a gyülekezetben néhányan imakarjaikon hordoztak minket, de senki sem befolyásolt a döntésben. Egyedül édesapám biztatott egy reggel, hogy biztosan érzi, nem lesz semmi baj.

Erikával megbeszéltünk mindent. Fölszabadítottam őt, s megígértem, hogy ha a művi vetélés mellett dönt, soha nem fogom kárhóztatni érte. Azt hiszem, ez inkább a döntés át-, ráhárítása lett-volt részemről.

Amikor a dolgot megtudta, szakadó esőben indult haza, s egész úton az ének csengett a fülében: „Bölcs terveit megérleli, s rügvet fakaszt az ág, S bár mit sem ígér bimbója, pompás lesz a virág. Ki kételkedőn boncolja őt, annak választ nem ad, de a hívő előtt az Úr, megfajti önmagát. Ne félj tehát kicsiny csapat, ha rád felleg borul, Kegyelmet rejt, s belőle majd...” Hol itt a kegyelem? Nem kegyetlenség-e ez az egész?

A januári álom ekkor, június elején lett fontossá életünkben. Erősítésünkre szolgált. Elhatároztuk, hogy legyen bármilyen meggyőző is a szakmai érvelés, a megtartás mellett kitartunk.

Végül is a többhetes kórházi tortúra zárásaként, értetlenül fogadva döntésünket, kórlapunkra följegyezték: „A szülők, a részletes fölvilágosítás ellenére, külön-külön és együtt is a magzat megtartása mellett döntöttek.”

Amikor erről az utolsó ilyen kórházi megbeszélésről hazaérkeztünk, frissen megtért, bemelegítését váró, 14 éves kamaszlányunk kíváncsian várt minket a lépcsőházban.

– Tudtam, hogy így fogtok dönteni – mondta. Akkor döbrentünk rá, hogy milyen hatásúak lehetnek választásaink a környezetünkben, a legközelebbiben is.

Teodóra 1994. október 24-én született. Teljes életet él. Az Erika fejében zsongó ének folytatása igazolódott életében: „...áldás esője hull. Bízál az Úrban, rólad ő meg nem fedlekedik, Élted sötétlő árnya közt, szent arca rejtezik.” Valóban ő volt benne, s van kegyelmével jelen életünkben, s kislányunk életében, aki Isten ajándéka.

A mai eset. 2008. november 28. van. Tanítványság tréning. Szeptemberben vettem föl ezt a tárgyat, mely a második évfolyamnak kötelező, nekünk fölvehető. Mivel munkahelyem nincsen, hát belefér az időmbe, s rosszat nem tanulhatok, gondoltam. Hátha hasznosítani tudom „kis tanítványaimnál” a gyermek bibliaköri tanításban.

Az összejövő másodikosokból kilógunk néhányan, akik felsőbb évfolyamosok vagyunk. Az elején mindenki kapott egy üres levélpapírt borítékkal, melyet önmagunknak megcímeztünk.

A borítékokat összeszedték. A tréning közepe táján összekeverve, véletlenszerűen szétosztották. Mindenkihez került egy névvel ellátott boríték. Többen egyáltalán nem ismertük a címet. A nap hátralévő részének szünetében a levél, bátorító üzenet írása is a feladat. A délutáni elköszönéskor adtuk át egymásnak a leveleket. Az én nevemmel ellátott boríték Lacinál volt, s a véletlenül (?) hozzám került borítékon meg az ő neve. Így neki írtam, akit aznap láttam életemben először, s koráb-

ban még sosem beszéltem vele. Ő pedig ismeretlenül nekem írt. A rövid levélben megfogalmazott üzenetet csak így jellemzem: Mindenben talált. Kicsoda? Laci? Ő látott volna a vesémben? Vagy más bízta rá az üzenet továbbítását? Olyannyira talált, hogy annak bekövetkezési valószínűsége nulla. A valószínűségelméletben azonban alaptétel, hogy nulla bekövetkezési valószínűségű esemény, nem lehetetlen esemény.

„Istennek ama Szent Lelke” miként nyúl bele elménkbe, szívünkbe, s az én gondolatvilágomba, életembe, legbelső énembe, Dobner Péterbe, aki szerepeinek megfelelő álarcái mögött rejtőzködik? Ahogy akar. S mikor, és hányszor? Tízszor, százszor, ezerszer, végtelenszer. Ahányszor, amikor csak akar. Módszerei és a beavatkozások számossága az ő dolga. Egy biztos: mindez értem van. Még akkor is, amikor észre sem veszem. Mi volna neki lehetetlen? Semmi. Még az sem, hogy végérvényesen hozzá térjek.

Az sem, hogy eljussak a színről színre látásra, az ő lényének megértésére, fölfogására, a herezisbe hajló elgondolásaim róla, kitisztuljanak. Megszűnjének bizonytalan elképzeléseim, melyeket nem osztok meg a bibliakörösökkel. Csak azt tanítom nekik, amiben biztos vagyok. Van bőven elmondanivalóm. Mert megtapasztaltam Isten fölfoghatatlan szeretetét. Abban is, hogy a szükséges számú esetben, alkalmas időben, és módon küldi üzeneteit, közli akaratát. Rajtam, a vevőkészülékemen múlik azok észlelése, s szívem állapotán az engedelmisség.

Dobner Péter teológiai hallgató

Ez a cikk egy házi dolgozat, amelyet a Baptista Teológiai Akadémián dogmatika tárgykörében, a Szentlélekről szóló fejezet tanulmányozása után írt a szerző. Természetesen hozzájárulásával közöljük. (a szerk.)

VENYERCSÁN LÁSZLÓ

Pünkösöd

*Már könnyen megy, egyre biztosabban,
s a cél felé egy új erő repít -
Szeretetet hordoz, cselekszik velem,
földbe hullott mag lett az életem.*

EGY KIS GYÜLEKEZET NAGY ÖRÖME

Baptista közösségünkben a bemerítés mindig ünnep, de különösen a kis gyülekezetekben. 2009. március 29-én Lénárdarócon mozdult meg a víz a szépen felújított imaház bemerítő medencéjében, amikor Marton Debóra, a kéttagú ifjúság egyike gyönyörű hitvallás után, az Úr Jézus példáját követve bemerítkezett. Együtt volt az ózdi körzet apraja-nagyja. Az íghirdetés szolgálatát egész nap dr. Almási Mihály pesterzsébeti, a bemerítést Plank József körzeti lelkipásztor végezte.

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány immár 20. éve imádkozik és dolgozik elhagyott, eldobott, kitett csecsemők fizikai és lelki megmentéséért. Nagy örömünk, amikor egy-egy hívő családba került újszülött nemcsak testileg fejlődik zavartalanul, hanem lelkileg is.

Debóra, ahogy erről bizonyágtételében (amit a következőkben kivonatatosan közlünk) megemlékezik, egyike volt azoknak a piciknek, akik több-kevesebb átmeneti időt a Napsugár Otthonban töltöttek, majd hívő szülők fogadták örökbe őket. Kívánjuk, hogy legyen hűséges szolgája az Úrnak! (Ezen a nyáron – terveink szerint – már a Szőkepusztai Napsugár Gyermektábor egyik segítője lesz!)

Nagyon sok szeretettel köszöntök minden jelenlévőt: testvéreket, rokonokat, barátokat és ismerősöket. Köszönöm, hogy eljöttetek, hogy velem együtt örülhessetek. Boldogítson minket az a tudat, hogy nem csak mi itt a földön örülünk, hanem a mennyben is örülnek most, mert egy bűnös megtért. Előre is elnézésekért kérem, hogyha egy kicsit hosszabban fogok beszélni, de az Úr sok mindent a szívembe helyezett, és úgy érzem, hogy ezt meg kell osztanom veletek.

Egészen kicsi korom óta megtapasztalhattam, hogy az Úr gondot visel rólam, és mindig kirendeli számomra a legjobb dolgokat. Kaptam az Úrtól hívő szülőket és egy gyülekezetet, ahova járhatok, és ez egy áldás az én életemben. Bizonyára nagyon sokan tudják a jelenlévők közül, de akik nem, azok most megtudhatják, hogy szüleimnek örökbefogadott gyermekük vagyok. Ami azt jelenti, hogy a szülőanyám elfeledkezett énrólam. De a jó

Isten nem felejtett el, és nem is fog elfeledkezni rólam. És itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem Misi bácsinak és Marika néninek, hogy kegyeikbe fogadtak és három hónapos koromig a Napsugár Otthonban lehettem. Kívánom az Úr áldását az ő életükre, legyen velük továbbra is, áldja meg az ő munkájukat, és őrizze meg őket úgy, ahogy eddig tette!

Ebbe a kis gyülekezetbe járok már egészen kicsi korom óta és jól érzem magamat itt. Itt láthattam meg, mi az az egység, közösség, és milyen az a buzgó ima, és mi az a buzgó imára való válasz, a fentről jövő segítség. Nagyon sokat jelentett számomra, hogy szüleim példásan jártak el előttem, és jól neveltek. És megtanítottak arra, hogy ha az Úr velem, akkor kicsoda ellenem?! Senki sem lehet ellenem, mert az Urat nem lehet legyőzni.

Szeretek ebbe a gyülekezetbe járni, szinte úgy jövök ide, mint a második családomhoz. Mert a gyülekezet is egy család, Isten családja, mert egy test vagyunk. És hiszem azt, hogy Isten ebbe a kis faluba engem okkal állított, hogy itt fénykedjek...

Most szeretném felolvasni az 1Kor 1:18-at: „Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek az ereje.” Ez volt az az Ige, ami megvilágította előttem azt, hogy Jézus Krisztus igazán meghalt az én bűnömért is, és nekem csak az ő keresztyébe kell kapaszkodnom, és ő segít mindenben. Elgondolkoztam azon is, hogy számomra bolondság-e a keresztről szóló beszéd?

Ha azt mondanám, hogy bolondság, akkor azt mondanám vele, hogy mindaz, ami eddigi életem alapja, az bolondság. Az én életem alapja Jézus Krisztus, és ő soha nem lesz bolondság nekem. A második része az igeversnek, hogy akik üdvözülnek, azoknak viszont Istennek az ereje. Én elmondom őszintén, hogy én szeretnék üdvözülni, mert boldogít az a tudat, hogy ha az Úr is úgy akarja, az örökévalóságba dicsőíthetem őt, mert úgy érzem, hogy megérdemli, hogy dicsőítsuk őt. Nagyon sok mindent tett, tesz és tenni is fog értünk.

Miután döntöttem, nem várt rám szebb élet, mert ugyanúgy voltak olyan barátaim, akik képmutatóak voltak felém, átverték engem, becsaptak, és ugyanúgy bosszantottak dolgok. Elmondhatom, hogy még jobban, mint az előtt, de az Úr mindig adott erőt ezeknek a terheknek az elviselésében.

Elérkezett ez a nap, amit nagyon vártam.

Marton Debóra

Sok mindenen mentünk keresztül, és elmondhatom, hogy az egész családom próbasorozatokon ment át, de mi az Úrban bízunk, és ahogy egyre közeledett ez a nap, szinte minden, mintha kezdett volna egyre kivilágosodni. És mindenkin lehetett látni, hogy az Úr felhasználja őket, hogy ezt a napot nagyon széppé tegye nemcsak számomra, hanem számotokra is.

Végezetül még azt szeretném elmondani, hogy tudom, milyen nehéz út előtt állok, és próbák sorozata fog jönni még az életembe, de hiszem azt, hogy ahogy eddig megtapasztaltam az Úr gondviselését, ezután is meg fogom tapasztalni. Mert megígérte, hogy nem hagy el minket, velünk lesz a világ végezetéig. Ne felejtsetek el ezt ti sem!

És akármilyen válság jöhet a világra – mert meg van írva, hogy jönni fognak ilyen dolgok – álljunk bátran, és szilárdan, mert Isten ad erőt elviselni. És vessük azt is a fejünkbe, hogy ez a kegyelem időszaka. Döntünk az Úr mellett nemcsak egyszer, mint most én tettem, hogy elhatároztam, hogy Jézus Krisztus mellett fogok élni és szeretném őt szolgálni, hanem naponként döntünk Jézus Krisztus mellett, fogadjuk el őt. És ne halasszátok el a döntést, mert az Úr Jézus visszajövele közel van és majd egyszer számot kell adnotok nektek is, úgy mint nekem.

A szolgálat útján

Kovács Imre (1903–1991)

Mikor befejeztem teológiai tanulmányaimat, egy felejthetetlen élményben volt részem. Mielőtt elutaztam, felmentem Udvarnoki bácsiék lakására búcsút venni. Az egyik szobában Udvarnoki nénit magában találtam. A következőket mondta: „Testvér, beszélgettünk önről a férjemmel. A testvérré még szüksége lesz az országos missziónak. Éppen ezért szerettük volna, ha a testvér elfogadta volna a tahitótfalui meghívást. De ha az Úr úgy akarja, és a testvér is úgy látja, hogy annak a vidéknek van nagyobb szüksége az ön munkájára, a Jó Isten áldja meg!” – S homlokon csókolt a Néni, így bocsátott el a szemináriumból. Drága lélek volt, sohasem felejttem el.

Mielőtt hazaindultam, váratlanul megérkezett édesanyám Budapestre. „Azért jöttem, fiam, mert beteg vagyok.” Elmentünk Schimmert Gusztáv főorvos testvérhez, aki beutalta a Telepi utcai kórházba kivizsgálásra. Két hétig volt kórházban. Bizonyos kezeléseket végeztek rajta, majd hazamentünk. Egy évig betegeskedett. Volt a gyulai, a berettyóújfalui kórházban, de menthetetlen volt. Egy év múlva elköltözött az égi hazába.

Halála előtt pár héttel arra kért, hogy vigyem be a hegedűmet. „Játszd el fiam nekem azt az éneket: „Haza vágyom én az atyai házhoz...” Összeszedte minden erejét és énekelt. Ez 1929-ben volt. Ekkor már dolgoztam a vésztői körzetben, de főleg a biharugrai körzetben. A szülői házban éltem, dolgoztam, és emellett végeztem a missziómunkát. A gyülekezet egy darabig még Vésztőre küldte misszióadományait, azután megegyeztek Kőrösi István test-

vérrel, hogy a biharugrai gyülekezet önállósul, és csatlakozhatnak hozzá a körzet egyes gyülekezetei. Egyébként engem már 1928. október 9-én felavattak a szolgálatra. Udvarnoki András és Beharka Pál testvérek jöttek le erre az alkalomra. Nyilvános volt a vallástételem.

A körzet fokozatosan alakult ki. Először Magyarhomorog csatlakozott, majd Körösnagyharsány, Körösszegapáti, Zsadány, Körösszakál, Komádi, Körmősdpuszta, Berekbőszörmény. Ezeknek a látogatása kezdetben természetesen gyaloglással történt, még kerékpárom sem volt. Ekkor még az is problémát jelentett, hogy szabad-e a hívőknek vasárnap kerékpárra ülni? Alkalomról alkalomra több 10 kilométeres utat tettem meg, esőben, sárban, néha térdig érő hóban. Jó pár év telt el, amíg odáig fejlődtek a dolgok, hogy kerékpárra ülhettem, és így látogathattam meg a körzet misszió-álmásait. Az államhatár miatt különben is olyan volt a helyzet, hogy sem vonattal, sem más járművel nem lehetett megközelíteni ezeket a községeket. Autóbuszjárat pedig akkor még nem volt.

B. J.: Most térjünk rá Kovács testvér családalapítására.

K. I.: Körösnagyharsányban, 1929-ben volt egy diakónus-avatás, ott láttam meg először későbbi feleségemet, Csillag Erzsikét. Az ő nagyapja, Csillag Benjámin, egy drága, áldott lelkű presbitere volt a vésztői gyülekezetnek. – Az akkori szokásnak megfelelően a prédikátor által, vagyis Kőrösi István testvérral kerestem meg a feleségemet. Ő később elmondta, hogy – mivel több kérője volt az időben – azt kérte az Úrtól, az legyen a jövődöbélje, aki nem udvarol, hanem a prédikátor által kéri meg őt. Ez a kívánsága teljesült. – Házasságkötésünk 1930. szeptember 10-én volt, Vésztőn.

Biharugrán nem volt a gyülekezetnek prédikatori lakása. Csupán imaházépítésre telt 1925-ben, amit vályogból építettek. Ezt az imaházat 1945-ben bombatalálat érte. Magamnak kellett tehát családi fészekről gondoskodnom. Mivel édesapámnak olyan telke volt, ami két utcára nyílt, 240 négyszögölet átadott részünkre. Azután eladtam az anyai örökségemet és annak az árából építkeztünk. A bővítést azonban csak lépésről lépésre tudtuk megvalósítani. Villanyvilágításhoz – sajnos – egész idő alatt nem juthattunk, mivel a község még nem volt bekötve a villanyhálózatba. Ezt azok értik meg igazán, akik hasonló körülmények között éltek...

Ami a jövedelmezést illeti, az ugrai körzetben nem volt meghatározott dotáció; ami bejött havi misszióadakozás címen, azt adták nekünk. (Volt még egy adakozási cím: közszükség.) Így aztán az első időben 9 pengőt kaptam egy hónapra, később 11, majd 16 pengőt. Az-

tán – nem is tudom hány év után – ez 40 pengőre emelkedett; akkor ez már „nagy” pénznek számított! A természetbeni ellátottságunk viszont nagyon kielégítő volt, szinte tejben-vajban fürödtünk. Ha a pénznek szűkében is álltunk, más téren szépen támogattak a testvérek, aszerint, ahogy a család növekedése ezt igényelte. Az az igazság, hogy az idő tájt a testvériség nem is volt az adakozásra nevelve. Az „el nem ismeri” szövetséghez tartozó gyülekezetekben nem is lehetett beszélni az adakozásról, ők az „ingyen vettétek, ingyen adjátok” elv alapján álltak. Így aztán – nem szégyenlem – a használatra-piacról öltözködtünk. A havi „fizetésem” így ment egész 27 évi ottani szolgálati időm alatt, a misszióadakozás szerint, de mint már említettem, mindig növekedett.

Ilyen hosszú idő után aztán úgy véltem, hogy szülőföldem iránti kötelességemnek eleget tettem, s éreztem is, hogy az Úr más irányba terel, bár a gyülekezet ragaszkodott hozzám. A gyülekezet létszáma ekkorra 120 tagra emelkedett.

1944-ben az ostrom harcai közben kis imaházunk tellalálat következtében tönkrement. 1946-ban a község egyik legszebb helyén vetünk egy nagy telket. Az amerikai Déli Baptista Szövetségtől – dr. Udvarnoki Béla tv. közbenjárásával – 3000 dollárt kaptunk az építkezéshez. Megvásároltunk egy nagyméretű régi magtárt a helybeli Földosztó Bizottságtól 25 mázsa búzáért, s a gyülekezet tagjaival lebontottuk. Ezzel 150 000 db jó minőségű téglához jutottunk. Szereztünk még új téglát is, valamint jelentős mennyiségű faanyagot a tetőfedéshez. Az új kápolna tervét Marosi Béla ép. mérnök tv. készítette el: 10×20 m-es alapterület és 16 m-es torony. (A biharugrai kápolna az első hazai toronyos imaházak közé tartozik.)

Mint már említettem, 27 évi szolgálat után, 1955-ben megérlelődött bennem a szolgálati helyem megváltoztatásának gondolata. Úgy éreztem, hogy ami tőlem telt, azt megtettem az ugrai testvérekkel és a körzettel szemben.

B. J.: A 27 esztendő alatt kapott a testvér más gyülekezetek részéről meghívást?

K. I.: Hogyne, több helyről. Mindenekelőtt az 1940. évi bécsi döntés után az Országos Elnökség szerette volna, ha a Szilágy-megyei nagy gyülekezetet, Szilágyballát elvállalom. Az volt az elgondolásuk, hogy tekintettel a körzet nagyságára és nagy taglétszámára, Cserepka Jánost, az akkor végzett teológust rendelnék ki mellém segédlelkésznek. „Én lettem volna a gazda, Cserepka pedig az ostoros...” – ahogy mifelénk mondták az öregek... – Aztán, mint említettem, a legelső meghívásom Tahitótfaluba szólt. Majd hívtak Karcagra, Beregszászra, Debrecenbe, Hajdúböszörménybe, Békésre.

Újpesten is szóba került személyem, sőt külföldi meghívást is kaptam. São Paulóba kellett volna mennem, a braziliai magyar atyafiak gondozását vállalni. Komolyan foglalkoztam a gondolattal, s ebben nem csekély szerepet játszott a növekvő család és az eléggé bizonytalan anyagi helyzet. Végül mégsem tudtam magam rávenni hazám elhagyására.

A felsoroltakon kívül még számos helyre kaptam meghívást, de már nem emlékszem mindegyikre.

1955-ben egyszerre hívtak meg Hajdúböszörménybe, Békésre és Gyulára. Végül is Gyula mellett döntöttem. Érdekes, hogy Böszörményben és Békésen is kétszer annyi illetményt kínáltak fel, mint Gyulán, s azt is tudtam, hogy Gyula „nehéz hely...”. Mégsem tudtam másként dönteni, oda kellett mennem. És 9 évi ottlétem után is csak azt mondhatom, hogy helyes volt a lelkiismeretem szavára hallgatnom. Az igaz, hogy sok küzdelmem volt. Gyulán a 9 év alatt több problémám akadt, mint a biharugrai körzetben 27 év alatt. Ott a körzet volt nagy, mely erős fizikai igénybevételt jelentett, de mégsem volt olyan nehéz az a megterhelés, mint a gyulai törvényeskedő atyafiak közötti munkálkodás... Az igazsághoz tartozik, hogy amíg Gyuláról – éppen a problémák miatt – nehezen tudtam kimozdulni, addig Biharugráról szinte minden télen nagyobb misszióutakat tettem meg. Különösen az áldott emlékű Czine Ferenc (1892–1942) testvér vette sokszor igénybe szolgálataimat a Szamos- és Tiszaháton, a nagyvarsányi és távolabbi körzetekben. A Körös-vidéki misszióutakat már nem is említem. Gyuláról való távozásomnak nemcsak lelki megfáradás volt az oka, hanem az országos misszió munkába való intenzív bekapcsolódásom is közrejátszott... 1958-ban Bányai Ferenc testvér után megbíztak a Misszió Bizottság elnöki tisztével, majd a Teológián tartottam rendszeres előadásokat, s 1965–67 között átmeneti időre még az egyházelnöki tisztelet is be kellett töltenem.

Gyulai távozásomra emlékezve jut eszembe, hogy mikor sok probléma fölhalmozódása

miatt foglalkozni kezdtem a távozás gondolatával, amint azt addig soha nem tettem; csak úgy kinyitottam a Bibliámat és azon az ígén akadt meg a szemem, ahol ezt mondja az Úr a próféta-nak: „...mert ne sietséggel menjetek ki, és ne futással menjetek...” (És 52:12) Ez nemcsak érdekes volt számomra, de elhatározó erejű is. Ennek ellenére még egy évig Gyulán maradtam. Nem szerettem volna azt a látszatot kelteni, hogy menekülök onnan. A gyülekezet egyébként nagyon szeretett, azóta is többször voltam körükben.

B. J.: Szeretnék többet hallani Kovács testvér bemerítései felől is. Vezetett-e nyilvántartást mind a gyülekezeti, mind a meghívások folytán végzett bemerítéseiről?

K. I.: Igen, volt egy füzetem, amelyben pontosan név és dátum szerint jegyeztem fel a bemerítetteket. Ez azonban – sajnos – a háborús menekülés alkalmával megsemmisült. Biharugrát ugyanis átmeneti időre kiürítették. Ami a kis irodámban volt – levelezések, iratok, feljegyzések, stb. – az mind megsemmisült. A könyveimet szerencsére elástam, de az iratok megmentésére már nem volt idő. Tűz is volt a lakásban, még a bemerítő ruhám is elégett. – Egyébként hozzátéve mintegy 600 hitvallót merítettem be. Ez az ország különböző tájain történt, beleértve a saját körzetemet is. Legszebb bemerítési emlékeim közé tartoznak azok, amelyeket a Sebes-Körösben végeztem. Ez rendszerint Körösszakál mellett történt, ahol nem egy alkalommal 10-15 község sokezernyi érdeklődőinek szeme láttára ment végbe. Dél előtt istentiszteletet tartottunk, délután következett a bemerítés. Ezt követte a bemerítettek megáldása, majd az úrvacsora. Már nem tudom, melyik évben, Pünkösdkor történt, hogy 48 hitvallót s még ugyanabban az esztendőben ősszel újabb 18 lelket merítettem be a hullám-sírba. Ez volt a legszebb és legsodálatosabb lelki élményem e téren végzett szolgálatom során. Itt még megemlítem, hogy gyermekeim közül négyet, továbbá húgomat, sógoromat és édesapámat is én merítettem be.

(folytatjuk)

SOMOGYI GÁBORNÉ

Pünkösdi imádság

*Mily szép is lenne
Ha az a Harmadik,
Az a dicső
Aki szélviharával
Megrázta a
Felházat,
Aranyló lánggal,
Tüzes nyelvekkel
Koszorúzta
A felfelé néző
Sóvárgó szíveket, –*

*Ma is zúgthatna
Hatalmas erővel
Mennyei vihart,
Hogy elsöpörné
Ezt a kavargó
Sötét zúrzavart,
Gyűlölet, ármány
Mint a viasz
Olvadna el,*

*Szentlélek Isten!
Óhajtva várunk,
Jövel! Jövel!*

* * *

*Hallom imádat,
– a Lélek felel.
Én nem török be
Sehová gyorsan
Erélyesen,
Csak akik kérnek,
Csak akik várnak,
Akkik engednek nekem,
– ott a megtisztulás
Munkáját
Elvégezem.*

(Torontó)

VESZÍTS EL EGY KÖNYVET!

Az ötlet nem a miénk, de igen hasznos evangélizációs módszer is lehet.

„Ezt a könyvet szándékosan veszítettem el. Ha megtaláltad, olvasd el, majd vedd el Te is! Tedd le a parkban egy padon, buszon vagy vonaton, orvosi váróban vagy a hivatali folyosó ablakpárkányán, az oviban, a suliban, vagy a legközelebbi telefonfülkében – bárhol, ahol sokszor megfordulsz, ahol sok ember jár és ahol megtalálhatják.” Az ország különböző pontjain találhatunk könyvet a fen-

ti beírásával. A játékot az orosházi városi könyvtár indította azzal a céllal, hogy népszerűsítse az olvasást. Nem lomtalanításról van szó: ne olyan könyveket hagyjunk el, amelyekre nincs szükségünk, hanem olyanokat, amelyek szerintünk jók, és mindenkinek ajánljuk.

Mi talán jó evangélizációs könyvekbe írhatnánk ezt a szöveget, vagy valami hasonlót, akár egy Újszövetségbe is. Szeretettel kérjük Olvasóinkat, hogy csatlakozzanak a Jó Pásztor felhívásához, és „veszítsenek el” talán nem is egy, inkább több könyvet, hátha a megtalálók megtalálják a Megváltó Úr Jézust is! Ha valaki elég bátor, akár címet vagy telefonszámot is írhat az „elvesztésre szánt” könyvekbe.

– a szerk. –

Mennybemenetel ünnepére

Úgy képzeltem el mindig, hogy az Úr Jézus Krisztus, gyermek- és ifjúkorában élte a maga átlag emberi életét, egy átlagos zsidó családban. Ami ebben a „történetben” átlag feletti, az rejtve maradt a legtöbb ember előtt, hiszen olyasmiről van szó, aminek a fel-fogásához más „dimenzióban” működő képességre, vagyis hitre van szükség.

Az átlag feletti az Úr Jézusban nem más, mint az ő belső embere, vagyis rendkívüli jelleme, mindig nyitott fogékonysága és fogadókészsége mennyei Atyja természetfölötti világa felé. De az általunk „Természet”-nek nevezett földi világban is észrevette minden látó szemével a transzcendensre utaló apró jeleket. Ezeket bölcsen belefoglalta igehirdetéseibe, tanításába.

Kiemelték őt az átlag közül Lélek által való szellemi értékei is, lelki tartása a küzdelmekkel teljes mindennapi életben, önbecsülése és gerinces alázata, a küldetésére készülő fiatal ember lényeglátó kérdései és mindentudást sejtető, átlag feletti válaszai, megoldásai, gyermeki nyitottsága és meghaladhatatlan bölcsességet tükröző prófétai látása.

Mint ifjú mesterember, ácsként, vagy asztalosként bizonyára mozgalmassá, jövő-menő életet élt Názáretben, valamint a környező településeken, hogy munkát szerezzen, vagy a kész „terméket” leszállítsa a megrendelőknél. – Ha földi apja valóban korán elhalt, a család anyagi gondjainak terhe egyre inkább az ő erős vállára nehezedett. Szükségszerűen hosszabb utakra is kellett vállalkoznia ily módon, de azt képelem, hogy estére rendszerint haza érkezhett, és mindig szívesen volt együtt a családdal. Aki a „tékozló fiú” történetét „kitalálta”, szükségszerűen csak olyan ember lehetett, aki számára az ősköztől örökölt családmodell csorbítatlan és élhető maradt egész földi rövid életében.

E tény egyúttal arra is utal, hogy aki (nem tékozló, hanem üdvözítő szándékkal) eltávozott hazulról, mert hiszen lejött közénk, hogy megkeresse és megtartsa, ami-aki elveszett – amikor be lett fejezve a nagy mű, vágyott haza olthatatlan kívánczósággal, és megkoronázta vágyait, mikor tanítványával együtt volt, és miután elmondta a nagy misszó-parancsot, „szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől” (ApCs I-ből).

Jézus tudatában – amikor már mennyei missziós küldetése kezdte átírni az egyetlen földi családhoz való tartozás felelősségteljes érzését –, bizonyára mind többet foglalkozott a mennyei otthon gondolatával. Biztosra vehető, hogy noha egy kevés időre egészen letette istenségét, és valóságos emberként élt ezen a földön, egy pillanatra sem feledhette, hogy ő az Atya követe, küldöttje itt lent, de nemsokára haza fog majd térni vágyott égi otthonába. Ám azt is döbbenetesen mélyen érezte, tudta és látta, hogy addig még át kell kelnie a testi halál sötét alagútján. Hogy ezt többször is elmondta tanítványai között, sejteti, hogy a szenvedések félelmetes orkánfelhőinek árnyéka egyre közelebb valónak tűnt számára. Végso válasza azonban ez: „Mindazáltal ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem amint te” (Mk 14:36).

Az sem kétséges számomra, hogy az áldott Üdvözítő – szívében a reménységnél erősebb bizonyossággal hitte –, tudta azt is, hogy végül majd „megdicsőíti” őt az Atya.

Jézus személyében tehát a valóság képmása vágyott haza, hogy a tükörkép helyett magát az Atyát szemlélhesse továbbra is, sőt mindörökké. – Mert addig üresen áll a mennyei trónteremben a Királyfi trónszéke. Nem foglalhatná el senki, még a legmagasabb rangú arkangyal sem. Gábiel és Mihály udvariasan a háttérben maradnak. Egyedül Jézusnak van fenntartva a Mindenség Urának jobbán a hely, a társuralkodói méltósággal együtt. Erre célozhat a Zsid I:13.: „Az angyalok közül kinek mondta valaha: Úlj az én jobbomra”?!
 Jézus mennybemenetele azt jelenti, hogy a Tökéletes készül elfoglalni helyét a tökéletességek világában. Itt a földön is őrizte szentségét és tisztaságát, hibátlanságát és büntelenségét, de minthogy az volt az Atya dicső terve, hogy „üdvösségünk Fejedelmét szenvedések által (is!) tegye tökéletessé”, (ha ugyan ezt még lehetett fokozni), akkor az történt, hogy a tökéletesség legfelső fokán álló tökéletes Személyre várt a trónus jobbán álló királyi széke, melyet immár dicsőségesen elfoglalhat. Úgy mondjuk: „mennybe menetel”, de az a tiszta valóság, hogy „mennybe vétel”. Az Atya leküldte őt, az Atya most visszafogadja, visszaveszi. Legyen áldott az ő háromszor szent neve!

G. S.

Újra kapható „HÉTHALMI” CD és DVD

Dr. Héthalmi Páth Károly születésének 100. évfordulójára centenáriumi hangversenyt rendezett a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet 2008. november 9-én. A kiemelkedő jelentőségű zenei eseményről professzionális minőségű CD és DVD készült. Vegyeskar, női- férfi- és gyermekkar, zenekar, orgona, zongora, trombita, fuvola, férfi dupla kvarter, tenor- és baritonszólo szerepel a főlvtelen.

Néhány cím: „Jézus csodás kegyelme”, „Ó, jöjjön el a Te országod...”, „Maradj velem!”, „Hogyha este...” (énekkar), „Drága kereszt...” „Esti ének”, „Már én utaztam...” „Az Úr éjfélkor érkezik...” „Szent érzélem...” „Uram, csupán Teröld...” (zenekar),

Karácsonyi blokk: „Csilingelő harangocskák” (gyerekek), „Koronát trónust...” (zenekar), „Karácsony bűvös éjszakáján...” (énekkar), Ó, te üdvadó... (ének- és zenekar).

Maradj velem! Héthalmi est

Centenáriumi szerzői emlékhangverseny
 Dr. Héthalmi Páth Károly születésének
 100. évfordulóján
 Pesterzsébet, 2008. november 9.

**Mind a CD, mind a DVD ára
 2000 Ft**

Megvásárolható a gyülekezet könyvtárszolgálatában, a Jó Pásztor Kiadónál és a Baptista Könyvesboltban (1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.)

Érzelemgazdag, szívhez szóló, megindító lelki énekek és zene.

DR. JOÓ SÁNDOR

Nem vagy felesleges

(Az Istenre hagyatkozás boldog időszaka)

Fejed felett hát elszálltak az évek,
s az ifjúság olyanak tekint,
mint kit itt felejtett az idő.
Ne bánnd, most élted legszebb kora jó.
Az idő, ama nagy aranymosó,
a hétköznapi homokjából
mosta ki a lelked aranyát,
s most szelíd, de sugárzó fényivel övezi
még hátralévő éveid sorát.

Az aranyérc nehéz, s te ezért
érezed hát az öregség súlyát.
Ne bánnd, csak dalolj vígan, boldogan.
Az Úrnak érett gyümölcsre is szüksége van.
Tavasza, nyár ősz nélkül mit sem ér,
de legszebb a tél: ruhája hófehér.
Virág, kalász, gyümölcs kezdet csupán,
A szemlélődő pihenését az életfán
A tél halk hóése hozza meg.
Hidege nem gyötör, ha a szíved meleg.

S ha öreg csontjaid oly gyakran fájnak,
Ez is csak ígérete egy újabb csodának.
Gyerekkorodban is fájt a növekedés,
Most belső, drágább lényed növekszik.
Lelked nemsokára szárnyát bontogatja,
S hogy merre szállj, az utat megmutatja.

Ne bánnd, ha munkaerőd nincsen,
Csak szemlélődj a drága kincsen,
Mit az Úr adott az aranykorhoz néked,
Ne irigyeld, ki hasznos munkát végez,
Napjaidhoz büszke célt, ó, ne keress!
Míg szeretni és imádkozni tudsz,
Nem vagy felesleges!

Út, Igazság, Élet

Almási Mihályné

E.S.Murray

1. Jé - zus Krisztus az út, Cél - ba, a mennybe fut.
2. Jé - zus az i - gaz - ság, Tűn - jék a ha - mis - ság!
3. Jé - zus az é - let is, Él az ki ben - ne hisz.
4. Jé - zus Krisztus e - nyém, Nyug - szom áldott szí - vén.

Jár - va rajta vé - gig, Eljutsz az é - gig.
Vé - re fehérre mos, Lelked nem fol - tos.
Bízd rá az é - le - ted, S vele él - he - ted.
É - let, út, i - gaz - ság, É - gi bol - dog - ság.

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland	Ára: 1190 Ft	akciós ár: 900 Ft
A hegyi kunyhó	Ára: 590 Ft	akciós ár: 490 Ft
Jó Pásztor, Jézus... CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Emlékezz vissza az útra! CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Gerzsenyi Sándor: A századik	Ára: 1890 Ft	akciós ár: 1490 Ft
Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden	Ára: 4400 Ft	akciós ár: 2900 Ft
Szökepusztai Zarándok Kápolna DVD	Ára: 2200 Ft	akciós ár: 1700 Ft
Héthalmi: Maradj velem... CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 2000 Ft
Héthalmi: Maradj velem... DVD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 2000 Ft

A kiadványok megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangélikus Könyvterjesztő Szolgálat • 1751 Budapest, Pf. 279
E-mail: jopasztor@baptist.hu • Tel.: 06-20/886-0712

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

Ugyanitt olvasható dr. Almási Mihály: Válság, kiút, jövőkép című előadása, amely az Országos Lelkészszerkezleten hangzott el a Baptista Teológiai Akadémián 2009. április 27-én.

Istentiszteletek az interneten

Minden vasárnap délelőtt 10-kor és délután 5-kor élőben nézhető és hallgatható baptista istentisztelet az interneten (www.erzsebet.baptist.hu). A korábbi rögzített felvételek is elérhetők ugyanitt. Ez a lehetőség különösen hasznos lehet mozgáskorlátozottaknak, időseknek és mindazoknak, akik bármi ok miatt nem vehetnek részt a vasárnapi alkalmakon. Idős testvérek kérjék gyermekeik vagy unokáik segítségét.

Hit és kultúra

125 éve született Jámbor Lajos

Jámbor Lajos 1884. augusztus 1-jén született Nagyváradon. Édesapja Jámbor János gazdatiszt (1865–1932), édesanyja Major Róza. Lajos tehetsége már a helyi iskolákban kibontakozott, és állami ösztöndíjjal került Budapestre, hogy a főiskolán festészetet tanuljon. Az oklevél megszerzése után az ifjú festőművész Németországban és Itáliában folytatott tanulmányokat, amire azért is kerülhetett sor, mert 1920-ban és 1921-ben elnyerte a Kohnerdíjat. Hazai sikereit betetőzte, hogy 1922-ben neki ítéltek a székesfőváros aranyérmét.

1907-ben feleségül vette Csopják Ibolyát, aki Csopják Attila (1853–1094) és első felesége, Ócsváry Ida leánya volt. Az édesanya halála után Ibolya hat testvérével együtt került a „mostoha” (Rottmayer Mária) pártfogó szeretetébe. Ibolya alacsony termetű, filigrán leány volt. Szépen csengő szoprán hangját évtizedekkel kivándorlása után is emlegették, akik egyházi énekszolgálatait hallgatták. Ő ugyanis kizárólag a vallásos énekirodalom közvetítésére – énekelni tanult.

Jámbor Lajos 1923-ban kivándorolt az Amerikai Egyesült Államokba, ahova családja véglegesen 1926-ban követte. Az állampolgárságot hat év múlva kapta meg. A Pesti Hírlap 1928. évi január 18-i számának képes melléklete az első oldalon mutatja be Jámbort, aki Floridában lord Rothermere angol sajtómágnás portréját festi (Békehírnök, 1928. február 4., A Kürt 1938. 9–10. sz.). Jámborné 18 éves fiával 1938-ban járt Budapesten, mint a Magyarok Világkongresszusának delegátusa. Ekkor férje minden elérhető festményét magával vitte.

Jámbor Lajos 1954. június 11-én szívbetegségben halt meg New Yorkban. A következő nap a New York Herald Tribune 54 soros, a The New York Times 63 soros kolumnában, arcképpel emlékezett meg életművéről. Özvegye a Jámbor-képek nagy gyűjteményét magánmúzeumként fenn akarta tartani, de anyagi okok miatt a gyűjtemény szétszóródott (Békehírnök, 1958. március 1.). Maradványként több értékes olajfestmény Mrs. George C. Sziklai (Jámbor Ibolya) tulajdonába került San Franciscóban.

A hit útján

A fiatal Jámbor Lajos buzgó tagja volt a budapesti Nap utcai baptista gyülekezetnek és egy

időben elnöke a helyi ifjúsági egyletnek, ahova változatos programokban szolgáltak a fiatalok az evangéliumi keresztyén ének-, zeneművek és költészet köréből. Az Olvasd!-ban találkozunk egyik versével is.

Baptista gyülekezeti szolgálatra 1920 februárjában kézzátétellel avatták föl, a Nap utcai gyülekezet első diakónusai között (Bányai Ferenc, Gulyás Lajos, Steiner János és mások). Az avatást Udvarnoki András, Csopják Attila és Gerwich György végezte. Ugyanekkor a Baptista Énekszövetség egyik titkárává választotta, feleségét pedig választmányi taggá (Békehírnök, 1920. február 15–29). Országos funkcióiban is sokat és önzetlenül tevékenykedett. A tanügyi bizottság titkáráként a teológiai szeminárium érdekében dolgozott, az irodalmi bizottság elnökeként pedig kiadványainkat elsőként emelte küllemükben magas színvonalra.

Kezdetben Amerikában is végzett különböző szolgálatokat a kivándorolt magyarok baptista gyülekezeteiben, ahol sógorai lelkipásztorok voltak. Mikor már „elangolosodott” és előkelő megrendelői a felsőbb körökbe vezeték be, letelepedett New Yorkba. Itt a Riverside utcai baptista gyülekezet tagja lett, más szóval a Rockefeller-templomba járt, ahol „névjegyes” helye volt a padban családjával együtt, mint Rockefelleréknek és sok más családnak. Ez a baptista templom, melynek külső párkányzatán az apostolokon, hithűsőkön, reformátorokon kívül nem keresztyén gondolkodók is ott „állnak” kőből faragva. Lelekipásztora az intellektuális beállítottságú dr. Harry Emerson Fosdick volt, akinek több munkája is megjelent magyarul, és portréját Jámbor Lajos örökölte az utókorra. Csopják Attila kérésére Jámbor és felesége volt a kapcsolattartó dr. Fosdick és magyar kiadói között (ifj. Victor János volt a fordító, a Magyar E. Ker. Diákszövetség a kiadó és a Baptista Nyomda az előállító).

A Riverside utcai gyülekezet megbecsült tagjától egy emlék-istentiszteleten búcsúzott. Ekkor a festőművész szónok (Boylan Fitzgerald) többek között szólt Jámbor Názáreti Jézus című képéről is. „Összehasonlíthatatlanul meggyőző és intelligens ez a portréja, ahogy bemutatja az »Ember Fiát« szellemi aspirációiban, emberi gyöngédségben és emberi erőinek teljességében. Nem csoda, hogy ez a festett

prédikáció harmincmillió példányban lett láthatóvá és szeretetté a mi életünk idejében. Igen, ez a keresztyén elhívás legmagasabb foka. Menjetez és hirdessétek az evangéliumot!”

A művészet útján

Csopják Attila puritán egyénisége, lebilincselő segítőkézsége mindegyik vejeire hatással volt. Az ő közvetítésével kapcsolódott be Jámbor Lajos a baptista könyvkiadásba. Megfestette a Múlt-Jelen-Jövő és a Négy évszak naptár borítóját, ezzel a baptista naptárak külső megjelenésükben messze fölülemelkedtek a „népnaptárak” silány tömegén. Máig egyik legszebb könyve a baptista könyvkiadásnak az Élim pálmája alatt című Csopják-kötet, Jámbor finom akvarelljével. Ő illusztrálta ceruzarajzokkal 1922-ben Csopják: A szeretet országa című elbeszélésének első kiadását.

Nem volt szükség sokáig kérlelni a csupa-szív Jámbor Lajost, hogy az épülő baptista imaházak belső díszítésében részt vegyen. Finom vonalú és árnyalatú tájképeket festett a Nap utcai és a kispesti imaház szószerk mögötti falára. A Nap utcai freskón egy festőakadémiai hallgató barátja is segédkezett. Ezek voltak Jámbor első próbálkozásai az ún. „murális” technikával. Ezt követően több vidéki katolikus templom freskófestését is vállalta. Tapasztalatainak nagy hasznát vette Amerikában, mert a dekoratív falfestésben tudott először érvényesülni. Különböző városokban négy katolikus templomot ékesített fel bibliai faliképekkel, a New York Hotel-ban 26 faliképet festett, az Atlantic City Auditorium óriás méretű falát és több milliomos magánházának belső udvari falait festette be tájképekkel. A nagyméretű képek készítésében való igényessége és jártassága hívhatta fel a filmgyártók figyelmét, és Jámborral készítették el a Ma-

gyarországon is jól ismert Gulliver utazásai című rajzfilm háttérét.

Jámbor már Budapesten is több oldalról mutatkozott be a tárlatokon. Kedvenc témáját, a mosónőket több változatban ismerjük; az elsők Dabon, a „kis Duna” partján készültek. Ezeket és más képeken gyakran festette meg a sógornőit.

Stílusát tekintve akadémikus festő volt. Méltatója szerint: „Jámbor Lajos képzettségében benne van a klasszikus festészet hosszu és szorgalmas tanulmányozása. Bámulatos technikai rátermettséggel rendelkezett; rendkívül jó rajzoló, tökéletességre törő alkotó volt. Könnyedséggel, ügyesen képzeletdúsan és erőteljesen festett. Munkájában a legmagasabb szintű akadémiai hagyomány egyesült a teljesen őszinte és magas fokon inspirált, teremtő elképzeléssel” (B. F. G.).

Külön csoportot képeznek bibliai tárgyú vásznai. Az Utolsó vacsora-t egyéni látásmóddal mutatja be. Az amerikai kiállításokon számon tartott képei még a Jézus Tamással, Krisztus születése, Az Anya és a Gyermekek, Golgota. Ezeket a képeket reprodukciókban is terjesztették. Kiemelik Jámbor akvarell-festészetét is. Nevezetes vízfestményei: Üvegek, Menekültek, Munkások, Újra felépítjük! és a Pletykázók. Sok éven át az amerikai vízfestő művészek társaságának (American Water Color Society) pénztárosa volt.

A humanitás útján

„Lehet-e csodálkozni azon, hogy Jámbor Lajos, aki megfestette az evangéliumi történetből a Teljes kegyelemmel és igazsággal-t, ugyanaz a Jámbor Lajos volt, aki mindig törődött művésztársainak jólétével? Csodálkozhatunk-e azon, hogy ő, aki ábrázolta a beteg csodálatos gyógyulását, ugyancsak az a személy volt, aki állandóan a művészek biztosításáért, segélyezéséért és nyugdíjáért munkálkodott? Csodálkozunk-e azon, hogy ő, aki egyik legszebb festményét adta nekünk az Utolsó vacsora-ról, szintén az őszinte és alázatos közösség embere volt, egy jó társ, akitől soha nem hallottunk olyan beszédet, ami illetlen lett volna egy finom modorú emberhez. Hangoztatta az emberi méltóságot. Beszélt a „nobless oblige”-ről. Jámbor Lajos szerette felebarátját, szerette Urát és mindkettőt szolgálta is.” (B. F. G.)

Ezeket a szavakat az amerikai hivatásos művészek ligájának alelnöke mondta a liga (The American Artists Professional League) elnökének, Jámbor Lajosnak a temetésén. Bizonyítja, hogy Jámbor szívesen és sokat törődött a szűkölködő művészekkel. Ezt a szeretetteljes és áldozatkész magatartást Magyarországról vitte magával, az itt megismert Jézus Krisztustól tanulta, a mindennapi gyakorlatban pedig Csopják Attilánál látta. Maga is küzdelmes utat járt Amerikában, mert éve-

kig egy stúdió bér munkása volt, tehetségének és nagy szorgalmának igazi jutalmát a vállalkozók söpörték zsebbe. Elszenvedett minden csapást, ami csak érheti a jóhiszemű embert, mégis, haláláig bízott az emberekben. Mikor megszabadult szélhámos menedzserétől, a nagy honoráriumok nem tették Jámbor Lajost gőgössé, zárkózottá, fősévé. Nem gyűjtött vagyont. Hogy szabadon dolgozzon, felesége pedig mentesüljön a háztartástól, a vendéglátási munkától, évtizedekig szállodai lakosztályokban éltek. Budapesti telkét a Nap utcai baptista gyülekezetnek adta, a jelenlegi templom építésére.

1940-től haláláig folytonosan díjakat és aranyérmeket nyert a különféle művészeti társaságoktól és kluboktól. Szabad idejében szívesen horgászott és kertészkedett virágai között. Képeit múzeumok őrzik.

* * *

Születésének 125., halálának 55. évfordulóján gondoljunk rá úgy, mint jóakarátú és szépre törő hazánkfíra és lelki testvérünkre, aki a számára kijelölt pályát befutotta, és a maga harcát végig megharcolta. A kiemelkedően tehetséges magyar baptista festőművészre dr. Somogyi Barnabás írásával emlékezünk, amely a 100. évfordulóra jelent meg a Múlt, Jelen, Jövő c. kalendáriumban

– a szerk. –

Az ecset varázsa

Jámbor Lajos 1954-ben halt meg New Yorkban, felesége azonban még élt, amikor egy következő generációhoz tartozó művész házaspár érkezett Amerikába '56-os menekültként, Bodó Sándor és Fábán Ilona, akik gyakran találkoztak vele. Az özvegy (Csopják Ibolya) szeretett volna egy Jámbor-múzeumot létesíteni, azonban ez a terve nem valósult meg. Bodó testvér ekkor Nashville-ben a Déli Baptista Központban a művészeti részlegen dolgozott. Többször vendégül látták Jámbornét és közbenjártak a múzeum létrehozása érdekében, azonban – ahogy Bodó testvér mondja – a művészeti igazgató ellenszenvesen kezelte a magyar művészeket, azt állítva, hogy munkáik nem illeszthetők be az amerikai ízlésvilágba. Természetesen ez az állítás nem állta meg a helyét, hisz az egész Jámbor-életmű nagyon is népszerű volt Amerikában. Sokkal inkább szakmai féltékenység volt az oka, mint ahogy annak is, hogy néhány évvel később olyan körülményeket teremtett, hogy Bodóék is kénytelenek voltak új lehetőségek után nézni. Az Úr azonban ezt is jóra fordította, hisz ekkor önállósították magukat, építettek föl új műtermüket és váltak az amerikai–magyar festészet első számú képviselőivé, kiállítva képeket a Capitóliumtól kezdve a legnevesebb múzeumokig.

Bodóék élete sem volt könnyebb. Lapunkban többször is írtunk róluk. Most, hogy Sándor bátyánk immár 89. évében jár,

és csak az elmúlt hónapokban több tucat nagyméretű képet festett, szeretettel gondolunk rá. A világ magyarságának színes képes magazinja, az 52 oldalas műnyomó papíron készült „Panoráma” 2009. január–márciusi száma, borítóján Bodó: Szent István szobráról készült hatalmas olajképét közli. A kompozíció különlegessége, hogy a Halászbástya és a Mátyás-templom tornyai között megjelenő lovas szobor háttérben tökéletesen látszik a Parlament, és a Bazilika a pesti oldalon, de a budai oldal néhány tornya is. A 28–29. oldalon további hat kép között, „Az ecset művésze” címmel ismerteti életútját a Panoráma.

A Bodó Galériában a kitüntetések már alig férnek. Legutóbb (2009-ben) az Igazolt Magyar Szabadságharcos Világszövetség 1956-os hősi jelvényét kapta, amelyet a Hadtörténeti Múzeumban adtak át ünnepélyes keretek között, ahol egyébként a díszteremben kizárólag magyar történelmi Bodó-képek láthatók.

Amerikai és magyar múzeumok, templomok, de a mindenkori Magyarországra akkreditált amerikai nagykövetség is igényt tartanak arra, hogy a követségi rezidencia falain Bodó-képek legyenek. A nemrégiben távozott amerikai nagykövet épp úgy hálás köszönetét fejezte ki ezért a lehetőségért, mint az őt megelőző nagykövetség – mióta 42 év amerikai emigráció után, épp most 10 éve véglegesen hazatelepültek. Isten gazdag áldását kívánjuk Bodó testvér életére! Azt, hogy a kegyelem Ura tartsa őt továbbra is jó egészségben és teljesítse szíve kéréseit!

– am –

Hit és kultúra

Muzsikáló orvosok Székesfehérváron

Rendhagyó, s minden szempontból tartalmas egyházi kulturális műsorral találkozhatott a székesfehérvári zeneszerető közönség Fejér megye székhelyén április 24. és 25-én a Muzsikáló Egészségügyiek XVIII. Nemzetközi Találkozóján. A program főszervezője dr. Hernádi Mária főorvosnő, bőrgyógyász-venerológus szakember közel egy esztendeje készült a rangos eseményre. Kezdetben még maga sem gondolta, hogy a megvalósítással milyen terhet vesz a vállára. Az édesapjától örökölt hit és remény ugyanakkor erőt nyújtott számára a tengernyi tennivaló elvégzéséhez.

– Közel egy esztendeje, 2008 tavaszán a Magyarországi Orvosmuzikusok Egyesületének éves találkozóján fogalmazódott meg az ötlet: jó lenne Székesfehérváron megrendezni a rendhagyó zenei koncertet. Már az elgondolás kezdetén engem kértek fel a kollégák a rendezvény megszervezésére. Bevallom, meglepett, sőt megijesztett a feladat sokszínűsége és nagysága, ezért néhány nap gondolkodási időt kértem. Végül igent mondtam – emlékezik vissza a főorvosnő.

A vállalkozásban nagyon jólesett számára a baráti és szakmai vonalról érkező támogatás. Dr. Balogh Ibolya, a Fejér Megyei Közgylűlés elnöke, Újfalussy Ottó ciszterci plébános, dr. Derényi Gábor főorvos, a Magyar Orvosi Kamara Fejér Megyei Szervezetének elnöke, és Tóka Szabolcs orgonaművész, a Székesfehérvári Hermann László Zeneiskola igazgatója, egyaránt mellé álltak és segítségükről biztosították...

– Az ókor és a középkor orvosai egyben művészek is voltak. Példaként emlitem Lukács evangélistát, aki Pál apostol hűséges orvosaként egyben nagyszerű festőművész is volt – mondja.

A feladatok vállalása mellett nagy fájdalmat jelentett a főorvosnő tisztelt és szeretett édesapjának, Hányik János nyugalmazott baptista lelkipásztornak múlt októberi, Teremtő Istenéhez történt hazaköltözése. Ugyanakkor erőt is nyert, hiszen az apától tanult példa alapján kívánta elérni „hittel és szeretettel” a közös célt. Nem titkolt vágya volt, hogy a rendezvény két napján a zene a szeretett apa emlékére is szólhasson.

A Muzsikáló Egészségügyiek XVIII. Székesfehérvári Nemzetközi Találkozójának ez évi mottója, s egyben aktuális üzenete: „Zenével a békéért”, melyet Kósáné Kertai Daisy elnökasszonnyal közösen választottak. Égetően fontos lenne hazánkban a béke, a biztonság. Érezhető a vágyakozás az emberek lelkében a békére, nyugalomra, stabilitásra. Ezért egy kis „béke szigetével” kívánták meglepni a koncert napjaiban a fehérvári zenekedvelő közönséget.

S hogy miért esett a választás éppen Székesfehérvárra? Az egyesület tagjai számára a történelmi város, a megyeközpont, s általában a régió környezete igen csak ismeretlen területnek számított korábban. Itt volt az ideje, hogy a fehérvári művészetkedvelő, az igényes muzsikát szerető közönség számára is bemutatkozzanak – s egyúttal a királyi város közönsége is megismerhesse a zenészeket és művészi munkájukat. Az orvosmuzikusoknak a két nap alatt lehetőségük nyílt, hogy maguk is bebarangolják a belvárost, s megpillanthassák ezer év, a királyi város pártatlan történelmi értékeit...

A zenei találkozó nyitó rendezvényét április 24-én, pénteken rendezték a székesfehérvári belvárosi Szent János Ciszterci templomban. S akik úgy sejtették, hogy csupán műkedvelő orvosok amatőr színvonalú muzsikálását kell végighallgatniuk, azokat alapos meglepetés érte.

A zenei találkozót dr. Borvendég János professzor, az Országos Gyógyszerészeti Intézet nyugalmazott igazgatója nyitotta meg orgonajátékával, amelyben egy remek Bach-művel ajándékozta meg közönségét. A művészek megszólaltattak Haydn-műveket, válogattak Tielmeann és Esejas barokk duói közül és szerepeltek a műsorban hegedű-, gordonkajátékok is. A pénteki rendezvényt A. H. Malotte „The Lords Prayer” című műve zárta, Hernádi főorvosnő és Tóka Szabolcs nagyszerű előadásában...

Idén Haydn-émlék van, ez magyarázza, hogy a klasszikus osztrák zeneszerző remekművei közül több zenész is választott magának témát.

Dr. Hernádi Mária főorvosnő felsorolta, hogy a muzikusok között többségben gyógyító orvosok zenélnek, és többen a gyógyszerész szakmában dolgoznak. Megemlítette a Kopjár triót, akik Pécsről érkeztek. Az apa, dr. Kopjár Gábor háziorvos, orgonaművész és a pécsi baptista gyülekezet énekharának karnagya. A felesége, Komáromi Alíz magánéneket tanít, leányuk, Anikó pedig nagyszerű szólista...

A feledhetetlen zenei előadásokat és a még inkább rendhagyónak számító előadóművészeket, orvosmuzikusokat, úgy vélem, valóban szívébe zárta a székesfehérvári közönség.

(Részletek Szűcs Gábor cikkéből)

PÁLYÁZAT

Réges-régen szinte minden gyülekezetnek volt egy-egy házi „költője”, „zeneszerzője”, hisz gyermekversekből, énekekből mindig hiány mutatkozott. Ha nincs, hát írunk! Sok-sok versike időben vagy idő előtt „meghalt”. Akadtak köztük, amelyekért nem kár, de olyanok is, amelyek ma is használhatók lennének, és persze olyan szerzők is, akik – ha kicsit megerőltetnék magukat – ma is tudnának a kicsiknek való versikéket, énekeket írni.

EZÉRT

A „Jó Pásztor” versíró és énekszerző pályázatot hirdet, melynek keretében szeretnénk elérni, hogy minél több keresztény gyermekvers és ének álljon a bibliaköri tanítók, anyukák, apukák és nagyszülők rendelkezésére. Szeretnénk, ha mindenki nevezne a pályázatra, akinek akárcsak egyetlen verse vagy gyermekéneke van. Ne maradjanak a megírt szerzemények a fiókokban!

Bárki pályázhat, aki megszólítva éri magát erre.

Fontos, hogy a pályaművek valóban **az óvodás korosztályt célozzák,** általuk megtanulható, elmondható, korosztályuknak megfelelő stílusúak és nyelvezetűek legyenek.

A következő témakörökben várjuk a pályaműveket:

- I. menyegző
- II. gyermekbemutató
- III. anyák napja
- IV. karácsony
- V. virágvasárnap, húsvét, pünkösd

A pályázat első fordulója 2009. augusztus 31-én zárul, eddig várjuk a pályaműveket a következő címen: 1203 Budapest, Ferenc u. 3. „pályázat” jelígre vagy pedig elektronikus formában a jopasztor@baptist.hu címre. A legjobb szerzeményeket a Jó Pásztor újságban megjelentetjük, valamint a beküldők között ajándékokat sorsolunk ki.

További információ a www.versekesdalok.freeblog.hu oldalon található.

ÜNNEPEK AZ OVISOKKAL
ének- és versíró pályázat

TÉMÁK:
menyegző
gyermekbemutató
anyák napja
karácsony
húsvét, virágvasárnap,
pünkösd

Beküldési határidő: 2009. augusztus 31.
Cím: 1203 Ferenc u. 3.
jopasztor@baptist.hu

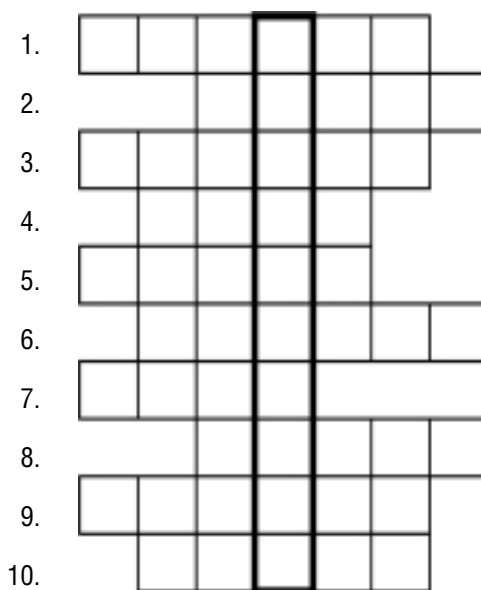
TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:
versekesdalok.freeblog.hu

GYEREKREJTVÉNY

Kérdés:

Írjátok le, mit tudtok a megfejtendő szóval kapcsolatban!

- Mózes után ő vezette Izráel népét
- Tudjuk, hogy szőrös karja volt, testvéreinek meg nem
- Izráel bírása, aki nagy győzelmet aratott a midiániták felett
- Híres menyegző helyszíne
- Mária nőtestvére
- Filiszteus nő, aki Sámson vesztét okozta
- A vámszedőből lett tanítvány
- Próféta, akit a hollók tápláltak
- Kisnövésű ember, aki fára mászott, hogy láthassa Jézust
- Az egyik tanítvány

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2009. július 15.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtvény helyes megfejtése: BEMERÍTÉS. Akik döntenek Jézus mellett, azok bemelegednek, engedelmeskedve az ő parancsának, és követik Jézus példáját ebben is.

Helyes megfejtést küldtek be: Makra Fanni (Bp.), Nagy Anett (Bp.), ifj. Sike József (Bp.), Szentesi Mira (Pécel), Szentesi Mollí (Pécel), Nagypáti Eszter (Baja), Nagypáti Péter (Baja), Nagypáti Anna (Baja), Józsa Dávid (Bp.), Novák Éva (Pécs-Somogy), Petrik Borisz (Órbottyán), Zolnai Johanna (Órbottyán), Cseh Ábel (Nyíregyháza), Doboróczi Gábor (Bp.), Lesták Máté (Bp.), Doboróczi Eszter (Bp.), Széll Dalma (Bp.), Buffham Nóra (Bp.), Baka Flóra (Bp.), Nagy Réka (Bp.), Storozinszki Áron (Bp.), Tóth Boglárka (Bp.), Szűcs Levente (Bp.), Dóra Alex (Bp.), Cseperkáló Szandra (Bp.), Süveges Alexandra (Bp.), Süveges Nikolett (Bp.), Hodgyai Csanád (Tárnok).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kérés

A Szókepusztai Konferencia előtt az imaházhoz vezető utat szeretnénk felújítani. A költségeket három szervezet igyekszik összeadni. A vadásztársaságok, az önkormányzat és a Jó Pásztor Alapítvány. A mellékelt csekk fölhasználásával támogatható ez a cél. A rendelkező részhez írjuk fel: „útjavítás”! Erre azért van szükség, hogy ne járjunk úgy, mint az elmúlt évben, amikor egy hatalmas zápor után csak gyalog tudtunk ki-menni az imaházhoz.

* * *

A Gyermektábor szomszédságában van egy igen jó állapotú lakóház, amelyben további szálláshelyeket lehetne kialakítani. Szeretnénk megvásárolni. Ha valaki indítást érez arra, hogy ebben segítsen, adományt küldhet átutalással vagy csekken. Ez utóbbi esetben a csekkre kérjük ráírni jellegként a rendelkező rovatba: „Szállás”. Reméljük, hogy nem veszik meg előlünk!

Eddig minden lépésünket vezette az Úr. Soha nem volt elegendő forrásunk, de amit nekünk szánt sáfárságra vagy megvételre, arra a kellő időben a pénzt is megadta. Ennek a háznak az értéke duplája, mint a vételára. A gyermekmisszió céljainak tökéletesen megfelel. Jelként fogadjuk az adományokat Testvéreinktől és visszaigazolásként Istentől.

– am –

Visszhangok

Kedves Almási Testvérem, az Úrban!

„Nagyon meghatott a Kovács Imréről szóló cikk, nagyon sok kedves, áldott emléket ébresztett bennem. Születési helyem Biharugra, abban az időben Körösszegapátiban laktunk és Rev. Kovács Imre volt a körzeti pásztorunk... Fáradhatatlan, áldott szolgálója volt az Úrnak. Akkoriban motorkerékpárral járta a körzetét: Körössnagyharsányt, Beregböszörményt, Magyarhomorogot, Körösszakállt, Körösszegapátit, Kőrmösdpusztát, és Komádi környékét.

Én, mint 18 éves fiatal, csodáltam a fáradhatatlan szívvel-lélelkel végzett szellemi, lelki és testi munkáját, szolgálatát. Mivel akkoriban nem voltam a legjobb gyermek, sokszor félrehívott és négy szemközt megmondta, hogy mik a hibáim, mivel hibáztam, de senki másnak nem beszélt az én hibáimról, hiányosságaimról, gyengeségeimről. Beszélgetésünk után mindig hittel imádkozott és hatott a szellememre, lelkemre bátorító szavaival. Boldog vagyok, hogy ilyen értékes lelkipásztor merített be a Sebeskörösbe, Körösszakállnál, 1947 nyarán. Emléke ma is boldogsággal tölt el. Nagy szeretettel emlékszem azokra az időkre is, amikor fiával, Arthurral játszottunk Biharugrán. Olyan megható volt olvasni a cikket, oly sok távoli, áldott emlék éledt fel bennem.

Köszönöm, hogy áldott folyóiratoddal ilyen boldog, örömteli pillanatokat szereztél nekem itt Kanadában...” (I. E. Torontó)

Kedves Almási Testvér!

Szíves elnézését kérem, hogy az utazásunk és elfoglaltságaink miatt csak most tudom megköszönni a Héthalmi-emlékestről készült DVD-t és a többi küldeményt.

Megragadó volt, hogy az ünnepély az „Áldott Orvos közeleg...” című gyülekezeti énekkel kezdődött, amit a gyönyörű szerzemények és átdolgozások követtek. Gratulálok az ének- és zenekar kiváló szolgálatához!

Itt kívánok dr. Héthalmi Páth Károly szolgálatával kapcsolatban egy számomra maradandó emléket megemlíteni. Csak kevesen tudják, hogy Héthalmi tv. a híres Vásárhelyi Kórus helyettes karnagya is volt. A kórus 1950 őszi vendégszereplésén Svájcban és Franciaországban hangversenykörúton járt.

A hangversenyek szünetében Héthalmi tv. meglátogatott egy francia protestáns gyülekezetet, ahol a „Nos coeurs te chantent” (Szívünk rólad énekel) énekeskönyvet vette kézbe. Az énekeskönyvben egy akkor még Magyarországon ismeretlen adventi énekre talált. Az „Oh, viens vers nous Emmanuel. Viens pour délivrer Israël” (Ó jöjj, ó jöjj, Immánuel, ím jó a Messiás, Izrael) című adventi éneket hazahozta. Annak ellenére, hogy Kispesten Hortulányi Gedeon volt a karmester, ez alkalommal Héthalmi tv. vezette az énekkart. Az énekóra kezdetén Héthalmi tv. a kispesti imaház kistermében féllábbal a harmónium pedálját fújtatva játszott, és mivel ennek az éneknek csak a dallama volt meg, azt ott összehangolta és átírta. Ezután az éneket az ő példányáról az alt, tenor és basszus részére gyorsan lemásoltuk. Amikor megtanultuk és négyhangra elénekeljük, az számomra nagy áldást jelentett. Abban az időben ideiglenesen egy vasgyár udvarán esőben dolgoztam, de az előző esti énekórán megtanult ének állandóan az Úr

iránti öröme hangolt. Tudomásom szerint az „Ó, jöjj, ó jöjj, Immánuel” című ének a kispesti énekkar kottatárában megvan és azt minden énekkarnak lehetősége van lemásolni. Utána külföldön még kétszer találkoztam Héthalmi testvérral. Amikor a Trans World Radio magyar adásait vezettem Monte-Carlóban, eljött hozzánk. Ez alkalommal beszélgetést is készítettem vele, amit az adásunkon sugároztunk. Másodszor pedig a nagyváradi imaházban lehetőségünk volt együtt igehirdetéssel szolgálni.

Köszönettel fogadnám, ha a CD-re felvett énekek és zeneszámok a MERA adásain való sugárzására engedélyt kaphatnánk.

Testéri szeretettel: Steiner József

(Természetesen örömmel bocsátjuk a CD-felvételeket a MERA rendelkezésére, azzal a feltétellel, hogy a forrást az adások során megnevezik. Örömmel olvastuk Steiner testvér sorait, és további sok áldást kívánunk neki és szeretteinek! – am –)

Újabb levelet kaptunk Kaliforniából, Héthalmi testvér özvegyétől. Megható, kedves sorok. Örömet fejezi ki azért, hogy sokan megemlékeztek a Jó Pásztorban férje munkásságáról. Küldött két fényképet is. Az egyiket itt közöljük.

A kép hátoldalán ez olvasható:

„Felnőtt férfiak vasárnapi iskolai osztálya, Kispeszt, 1933”

Középen a lelkipásztor: dr. Udvarnoki Béla,

jobbán Héthalmi Páth Károly, balján Baranyay Mihály

Néhány sort idézek a levélből: „Mennél többször visszahallgatom a CD-t, annál mélyebbre hat a szívemben...” A 26 előadott műre gondolva „26 szál virágból egy csokrot készítettem és a férjem sírjára helyeztem, jeléül e gyönyörű emlékhangversenynek... Istené legyen a Dicsőség és a Hála!”

Testvéri köszöntéssel: Terike, Héthalmi Páth Károlyné

Novák József (Alhambra, Kalifornia) lelkipásztor testvér leveléből idézek még, amelyben a magyarországi misszió helyzetéről is ír megfontolandó sorokat:

„Szívesen olvasom a Jó Pásztor; a legutóbbi számban is kiváló írások jelentek meg (Gerzsenyi testvértől és Imre bácsiról). A Pest-erzsébeti Baptista Gyülekezet életéből nyerhető ízelítők engem is lelkesítenek. Örülök annak, hogy éppen ott szolgálsz, ahol a leg-

hatásosabban munkálkodhatsz a magyar baptista misszió jövőjén...

Ha a Dél-Dunántúlon is lenne egy „erzsébeti példa”, majd a Tiszántúlon is, az okkal ünnepezt 400 év méltó folytatására magyar földön is több reményünk lehetne. De mi akadályozza annak, hogy még több is történjen?

Egészen biztos vagyok abban, hogy egyetértünk. A baptista lelkeség nem csak életképes ebben a szédítő gyorsasággal változó világban, de a legígéretesebb start pontot is kínálja, melyről a modern ember is naponta az Isten imáadására, embertársai szolgálatára, és a hasznos közösségi élet kiépítésére indulhat. Bizonyított értékek ezek... Miért ne lenne ismét egy nép, egy ország javára az a tiszta, biblikus szemléletmód, amit elődeinktől örökségbe kaptunk? Ami időnk még van, nagyon megérett ilyen irányú magvetésre fordítani, mert a jövő nem várhat magára sokáig...”

Igen, a jövő nem várhat magára sokáig. Tegyük hát jót, míg időnk van mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink az Űrban!
– a szerk. –

Továbbra is ingyenes a „Jó Pásztor”

Pénzügyi, gazdasági, de leginkább erkölcsi problémákkal terhes az egész világ. Magyarország se kivétel.

Hálások vagyunk adakozó Testvéreinknek azért, hogy immár a 6. éves újságunkat, a Jó Pásztor szívvel-lélekkel támogatják. Ez a lap továbbra is a bibliai igazságok és a hagyományos, de élő baptista hitelvek és életvitel sajtóorgánuma kíván lenni. Biztosak vagyunk abban, hogy a mi Urunk is jónak látja ezt a missziót, azért buzdítja testvéreinket adakozásra.

A lapot továbbra is ajándékba küldjük mindenkinek, aki kéri, de örömmel és hálás szívvel fogadunk minden támogatást. Tudjuk, hogy Isten elég gazdag arra, hogy „Rátok árássa minden áldását”. Hálások vagyunk Istennek azért, hogy végezhessük ezt a missziót.

Testvéri szeretettel a szerkesztőségi munkatársak nevében is:
Dr. Almási Mihály lelkipásztor-szerkesztő

„Munkálkodjatok, míg nappal van!”

Legutóbbi számunkban „Tovább bővül a gyermektábor” címmel képes beszámolót közöltünk a most folyó munkákról. Az itt közölt kép némiképp mutatja, hogy hogyan alakul a „TANÍTÓK HÁZA” portája. Elkészült a belső átépítés, a nyílászárók cseréje, a fűtés-, a vízvezeték-, és a villanyszerelés, a hidegburkolások. Most folyik a meszelés, két hét múlva kezdődik a parkettázás, a szerelvényezés és a berendezés.

A tereprendezés is elkészült. Ami hátra van: tetőcsere, kerítésépítés, külső vakolás, szálláshelyek kialakítása a szénapajtában és még sorolhatnám. Ezek jó része a nyári táborozás utáni időszakban kerülhet sorra – anyagi lehetőségeinktől függően.

A képen látható földgyalu és maroló több mint 100 m³ sított, földet mozgatott meg.

Ezúton is szeretnénk megköszönni minden támogatást, akár a fejlesztésre, akár a gyermektábori működtetésre, akár a Jó Pásztor lapra érkezett.

A köszönő leveleket folyamatosan küldjük. Kedves Olvasóink és támogatóink életére Isten gazdag áldását kívánva, Testvéri szeretettel:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor, kuratóriumi elnök*

KVÍZ KÉRDÉSEK

PÉNZÜGYEK A BIBLIÁBAN

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

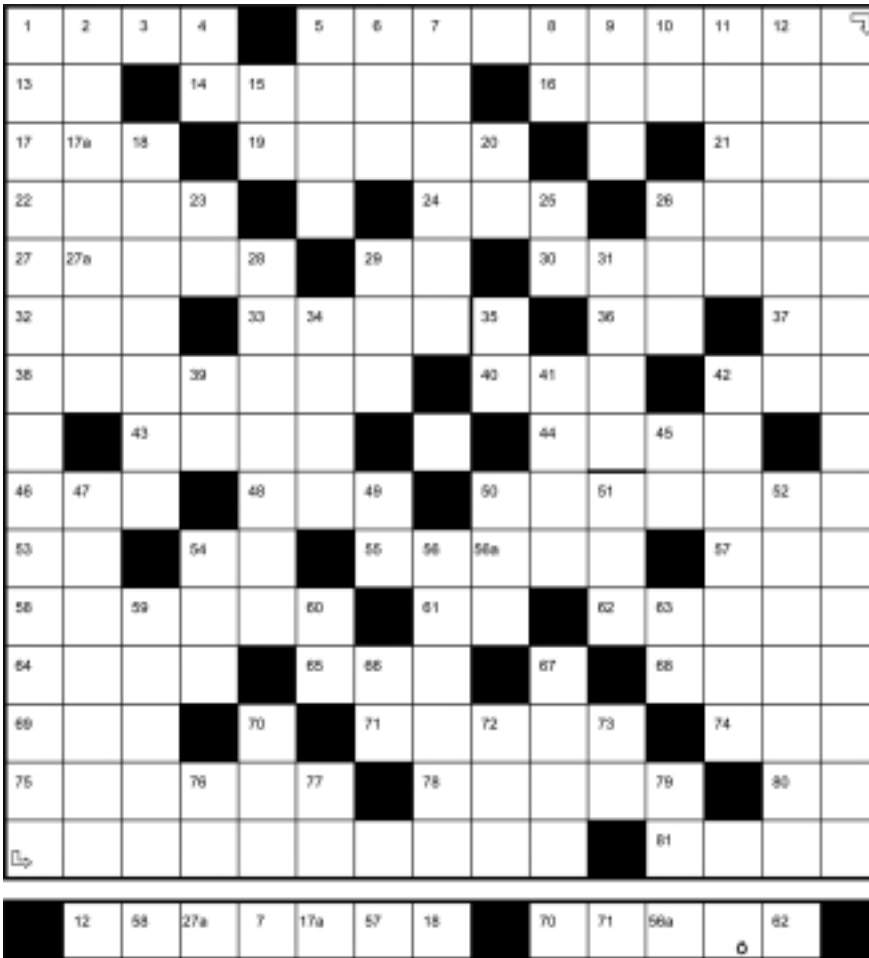
A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára • Beküldési határidő: 2009. július 15.

1. Mivel fizetett Salamon Hírámnak a kivágott cédrus- és ciprus-fákért?
 - a) Rabszolgákat adott cserébe
 - b) Évi húsz táalentum aranyat három éven keresztül
 - c) Búzát és sajtolt olajat adott cserébe
 - d) Nem fizetett semmit, Hírám hadisarcként adta mindezt
2. Hány sekel van egy minában?
 - a) 10
 - b) 50
 - c) 600
 - d) Egy sem, mert a sekel pénz, a mina pedig úrmérték
3. Mennyiért vette Salamon az egyiptomi harci szekerek darabját?
 - a) 150 ezüstért
 - b) 600 ezüstért
 - c) 20 hómer búzárét
 - d) Egy táalentum aranyért
4. Mennyi volt egy hómer árpa vetőmag becsértéke a mózesi törvényekben?
 - a) 50 ezüstsekel
 - b) 5 ezüstsekel
 - c) 10 ezüstsekel
 - d) 100 ezüstsekel
5. Salamon királynak jelentős bevételei voltak az árusoktól, kereskedőktől és királyoktól beszedett összeg felett is. Mi volt ez?
 - a) évi 10 000 ezüstsekel
 - b) évi százezer hízott bárány
 - c) évi 12 000 hómer árpa
 - d) évi 666 táalentum arany
6. Amikor Elizeus bőséget jövendölt, ami be is következett, mennyi volt egy szeá finomliszt ára?
 - a) két fillér
 - b) egy drachma
 - c) egy sekel
 - d) egy dárik
7. Ki fizetett kétszázezer hízott bárányt és százezer kost adóként?
 - a) Méša, Moáb királya
 - b) Jób
 - c) Cidkijjá király
 - d) az etióp Zerah
8. Mennyi volt a szőlőmunkások napi bére?
 - a) egynegyed ezüst
 - b) egy dénár
 - c) egy krajcár
 - d) egy tömlő bor
9. Melyik volt az adópénz, amin a császár képe is szerepelt?
 - a) az ezüstsekel
 - b) az aranysekel
 - c) az egy dénár
 - d) a kétfilléres
10. Mennyibe került egy szamarfej a samáriai éhínség idején?
 - a) 1 ezüst
 - b) 5 ezüst
 - c) 50 ezüst
 - d) 80 ezüst
11. Mennyibe került egy veréb Jézus idejében?
 - a) 1 fillér
 - b) két fillér
 - c) fél fillér
 - d) öt fillér
12. Mi a pénzt megtestesítő istenség neve?
 - a) Astarót
 - b) Mammon
 - c) Baál
 - d) Kemós

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/c, Cédrusfa (3Móz 14:6, 59, 51, 52); 2/b, Góferfa (1Móz 6:14); 3/b, Fügefa (Mt 21:19); 4/a, Tök (Jón 4:6); 5/d, Rekettyebokor (1Kir 19:4); 6/c, Tüskebokor (Bír 9:15); 7/a, Szőlője és fügefája alatt (1Kir 5:5); 8/d, Tölgyfa (2Sám 18:9); 9/b, Mandula (1Móz 17:23); 10/c, Debóra (Bír 4:4); 11/d, Koraindermag (2Móz 16:31); 12/a, Kapor (Lk 11:42); 13/b, Gránátalmafa alatt (1Sám 14:2); 14/b, A szederfák felől (II. Sám 5:23)

A megfejtést beküldte: Nagypáti Eszter, Péter és Anna (Baja), Simon Lászlóné (Csenger), Molnár Dávidné (Pécel), Rück Henrikné (Komló), Vincze Jolán (Domoszló), és további 68-an, akik a keresztretjvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztretjvény megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

KERESZTREJTVÉNY

Az igevers és a nevek az új fordítás szerint kerültek a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jelez- zük. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Vízszintes: 1. Zakariás próféta nagyapja 5. **A megfejtendő igevers harmadik része** 13. Római 51 14. Sáfán fia, aki Jeremiás levelét a bibiloni számúzóttokhoz vitte (Kár. ford.) – ford. 16. Fát beolt 17. ... Miklós, a főtí katolikus templom tervezője 19. Izráel királya, aki csak hét napig volt király 21. Bibliai úrmérték, a véka megfelelője 22. Város Benjámin területén (Józs 18) 24. Jairból való férfi, Dávid egyik főembere (Kár. ford.) 26. Ajtónálló lévita Dávid idejében (I. Krón 26) 27. Szőlőjéről híres férfi 29. Kabátban van! 30. Izráeli bírá, Káleb testvérének a fia – ford. 32. A-val a végén: háziszárnyas 33. Naomi egyik menyje 36. Ennek! 37. A szélein jársz! 38. Többször feleml 40. Öreg bácsi 42. Lakóépület 43. Kutya teszi 44. ... Tamás, a Rákóczi-féle szabadságharc egyik vezéralakja 46. Zambiai, osztrák és svéd autójel 48. In medias ... – a dolgok közepébe vágva 50. A perzsák és médek hét főemberének egyike (Kár. ford.) – fordítva 53. Az izráelita év ötödik hónapja 54. Kiejtett betű 55. Nabukodonozor király testőrparancsnoka 57. ORÜ 58. Villámzár 61. Közeli dologra mutató szó 62. A zenit ellentéte 64. Izráeliek szálláshelye a pusztában, ahol 12 forrás és 70 pálmafa volt 65. Akinek a felesége sóbál-

vánnyá változott 68. Szeder belseje! 69. Klarinét része! 71. Gyógynövény 74. Vizinövény 75. Egyik magyarországi erömű jelzője 78. A város neve, ahol Melkiségek király volt 80. Személyes névmás 81. Helység Galileában, ahol Jézus feltámaszott egy ifjút – ford.

Függőleges: 1. **A megfejtendő igevers első része** 2. Hóseás apósa 3. Római 500 5. Tova egy- nemű betűi 5. Hiszékeny 6. A kelmében van! 7. Hely, ahol Isten vizet fakasztott a sziklából 8. Kötőszó 9. Kevert réz! 10. Fél vele! 11. S-sel az elején: Izráel egyik törzse 12. Az egyike azoknak a főembereknek, akik elintézték, hogy Jeremiás a ciszternába kerüljön 15. Kettős betű 18. Taddeus másik neve 20. Egy európai népcsoport tagja 23. Fél folt! 25. Rangjelző szócska 26. A kínai filozó- fia egyik alapelve (jelentése: árnyékos oldal) 28. Jáfet egyik unokája 29. Kaptafa része! 31. Sét fia 34. K-val a végén: tavaszi zöldségféle 35. Feltéte- les szócska 39. Liga egy nemű betűi 41. A spe- nőtban van! 42. Jézus rókának nevezte őt 45. Az abc utolsó betűje 47. Terület, melynek negyedes fejedelme Lysanias volt Keresztelő János idejé- ben 49. Fél sajt! 50. Zaj betűi keverve 51. Kén be- tűi keverve 52. Hámán fia, akit a zsidók megöltek 54. Vezem páros betűi 56. Márdokeus unokahú- ga – ford. 59. Egyik egyiptomi raktárváros, amit az izráeliek kényszer munkában építettek 60. Róla egy nemű betűi 63. Mutatószócska 66. Oxigén, jód 67. Ruhát kedvelő rovar 70. Nagy kosár 72. Téli ruhadarab 73. Polietilén 76. Személyes név-

más 77. Irat egy nemű betűi 79. Egymást követő betűk az abc-ben

Különálló sor:

A megfejtendő igevers második része

Beküldendő: az igevers és az igehely

Beküldési határidő: 2009. július 15.

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: „Nem tit- koljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedék- nek az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelye- ket véghez vitt.” (Zsoltár 78:4.)

Helyes megfejtést küldtek be: Gulyás Ernőné* (Bp.), Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény) Farkas Já- nos* (Kiskőrös), Somogyi Judit* (Bp.), Kovács Bá- lint* (Újkígyós), Lőrincz Jánosné* (Bp.), Ádám László- né* (Sajószentpéter), Dan Imre* (Komló), Polá- nyi István* (Bp.), Radványi József* (Sajóecseg), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Dan János* (Békés), Spangenberg Fudolf* (Komló), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Surányi Pál Istvánné* (Duna- haraszti), Horváth Jánosné* (Fadd), Vajda János- né* (Orgovány), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Gya- raki család* (Békés), Polányi Károlyné* (Bp.), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Krizsanyik Józsefné* (Nógrádmegyer), Kovács Im- rénéné* (Ráckeresztúr), Bartha Gyuláné* (Mezőkö- vesd), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Nagy Sándor- né* (Berettyóújfalu), Kalmár Lúcia* (Kiskőrös), Bathó Erzsébet* (Komárom), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Végh Sándor Bálint* (Bp.), Gaál Eleonóra* (Tard), Gaál Miklós* (Tard), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Lisztes András* (Albertirsa), Tóth Istvánné* (Du- nakeszi), Gyarakai Mialy* (Békés), Jámor Fe- rencné* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Czap Elek* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Török Sándor* (Debrecen), Serestyén Gyula* (Debrecen), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Makra család* (Bp.), Varga Lajosné* (Isaszeg), Petrik Ádám* (Órbottyán), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Andrásik család* (Felsőgöd), And- rásik család* (Sződ), Nuszbaum Ferencné* (Gö- döllő), Kalmár Gyula* (Békés), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Bozsóky Ferencné* (Székesfe- hérvár), Petrik Istvánné* (Tard), Barna Rezsóné* (Pécel), Kovács Sándorné* (Miske), Bató Tiborné* (Ócsa), Láng Lajosné* (Eger), Dobner Béláné* (Bp.), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Tulkán Pé- terné* (Kétegyháza), Györki Árpádné* (Szada), Horváth Béláné* (Szada), Kerekes Béláné* (Má- goc), Sándor Mária* (Bp.), Körömi Károly (Mo- nor), Neuheiser Jánosné (Borjád), Szabó Sándor (Veresegyház), Vágó Angéla (Pécs), Juhász János (Kiskunhalas), Cserecsa Sándor (Cigánd), Pálmái Zoltánné (Szokolya), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Bárdos Miklós- né (Lénráddaróc).

Könyvjutalomban részesült: Somogyi Judit (Bp.), Radványi József (Sajóecseg), Varga Lajosné (Isa- szeg), Gulyás Ernőné (Bp.), Körömi Károly (Monor)

Meghívó

Ebben az évben is a szokásos időben, **július utolsó vasárnapján, 26-án tartjuk a SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁT** az újjáépített imaházban, fél 11 órai kezdettel. (Gyülekező és bevezető fúvószena 10 órától)

Felhívjuk Olvasóink figyelmét, hogy az étkezés – a korábbi gyakorlatnak megfelelően – **önellátóan történik.**

A programban igehirdetés, bizonyágtételek, versek, sok ének és fúvószena lesz. A gyerekekkel külön foglalkozunk. A déli órákban jut idő játéokra, beszélgetésre, a kiállítás megtekintésére és egyéb fakultatív programokra.

Szeretettel várunk mindenkit!

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4. • Számlaszám: 11742252-20061533
 OTP Bank Rt. • Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279 • E-mail cím: jopasztor@baptist.hu
www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor • Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs
 Tördelés: rePROCOLOR Kft. • Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

Tudnivalók a Szőkepuszta Konferenciáról

Szőkepuszta a Dunántúlon, Somogy megyében található. LIBICKOZMA felől közelíthető meg. Az M7-esről Fonyódnál kell lehajtani, Lengyeltóti, Öreglak, Pusztakovácsi, Somogyfajsz érintésével a „LIBICKOZMA” táblánál kell jobbra fordulni.

Mielőtt beérnénk Libickozmára, a „KONFERENCIA” táblánál jobbra kanyar után 2 km-re van az imaház. A konferencia 10.30-kor pontosan megkezdődik, 9 és 10 óra között érdemes érkezni.

A parkolás biztosított. Kempingszéket vagy más ülőalkalmatosságot érdemes hozni.

A fúvósok próbája 9.30-kor kezdődik.

Az étkezéssel mindenki maga gondoskodik. Vízet jó, ha hozunk magunkkal.

A konferenciát esős időben is megtartjuk az imaházban, ahol megtekinthetjük a kiállítást is. Azok, akik szeretnének horgászni, horgász-felszerelést hozzanak magukkal. Két halastó közül is választhatnak, és a szokásos díj befizetése ellenében horgászhatnak. Akik Szőkepusztán születtek, laktak, vagy a rokonságukból élt ott valaki, készüljenek egy rövid beszámolóval a délutáni Baráti Kör Találkozóra. Lesz könyvsátor, a gyerekeknek külön foglalkozás, kirándulás.

További információk a 06-20/886-0845-ös baptifonon!

Imádkozunk azért, hogy kellemes és áldásos legyen a konferencia!

A megújult gyermektábor készen várja nyári lakóit